

Sygn. akt VI GC 1033/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 07 grudnia 2018 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M.**

przeciwko (...) **spółce akcyjnej z siedzibą w W.**

z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanego **Towarzystwo (...) z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. na rzecz powoda (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 917 złotych (dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III. zasądza od powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. na rzecz interwenienta ubocznego Towarzystwo (...) z siedzibą w W. kwotę 950 złotych (dziewięćset pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. kosztami procesu w pozostałym zakresie obciąża powoda (...) spółkę akcyjną z siedzibą w M. uznając je za uiszczone.

Sygn. akt VI GC 1033/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 15 stycznia 2018 roku powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 3 247,20 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 08 grudnia 2017 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w wyniku kolizji drogowej uszkodzeniu uległ pojazd marki V. o numerze rejestracyjnym (...) należący do L. P. i W. C. – P., przy czym sprawcą tego zdarzenia był kierujący pojazdem posiadający polisę OC wystawioną przez pozwanego (...) spółkę akcyjną z siedzibą w W., który nie kwestionował swojej odpowiedzialności i przystąpił do likwidacji szkody.

Poszkodowane zleciły naprawę uszkodzonego pojazdu, a na czas naprawy wynajęły pojazd zastępczy. Za usługę najmu tego pojazdu została wystawiona faktura o numerze (...) na kwotę 4 243,50 złotych brutto, a w dniu 09 października 2017 roku poszkodowane zawarły z powodem umowę przelewu powyższej wierzytelności. Pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wypłacił tytułem odszkodowania w związku z najmem pojazdu zastępczego kwotę 98,40 złotych.

W niniejszym procesie powód domaga się odszkodowania za najem pojazdu zastępczego ustalonego jako iloczyn 12 nieuznanych przez powoda dni najmu oraz stawki w kwocie 270,60 złotych brutto.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 26 kwietnia 2018 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 514/18 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. w sprzeciwie od powyższego orzeczenia wniósł o oddalenie powództwa kwestionując wysokość stawki za wynajem pojazdu zastępczego, a także czas trwania najmu. Dodatkowo pozwany wskazał, że przedmiotowa szkoda podlegała likwidacji w ramach tzw. bezpośredniej likwidacji szkody na podstawie umowy zlecenia zawartej przez poszkodowane z pozwanym wnosząc o przypozwanie ubezpieczyciela sprawcy szkody.

Towarzystwo (...) z siedzibą w W. zawiadomione o toczącym się procesie, w piśmie procesowym z datą w nagłówku „dnia 09 lipca 2018 roku” (k. 49-50 akt) złożyło oświadczenie o wstąpieniu do sprawy w charakterze interwenienta ubocznego wnosząc o oddalenie powództwa i oświadczając, że sprawca szkody w pojeździe marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) był ubezpieczony w Towarzystwo (...) z siedzibą w W..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 września 2017 roku doszło do zdarzenia drogowego, w następstwie którego uszkodzeniu uległ pojazd marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) stanowiący własność L. P. i W. C. – P..

Sprawca zdarzenia ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej w Towarzystwo (...) z siedzibą w W..

niesporne

Poszkodowane złożyły do (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. jako ubezpieczyciela ich pojazdu wnioski o przeprowadzenie przez niego likwidacji szkody związanej z kolizją drogową z dnia 28 września 2017 roku, a następnie zawarły z (...) spółką akcyjną z siedzibą w W. umowę zlecenia likwidacji szkody w ramach tzw. likwidacji bezpośredniej oraz umowę przelewu wierzytelności.

Poszkodowane zostały także w piśmie z dnia 02 października 2017 roku poinformowane o możliwości najmu pojazdu zastępczego za pośrednictwem ubezpieczyciela oraz że w przypadku samodzielnie zorganizowanego najmu pojazdu zastępczego udokumentowane koszty najmu mogą zostać zweryfikowane do wskazanych tam wysokości stawek, w zależności od klasy pojazdu.

pismo z dnia 02 października 2017 roku – w aktach szkody oraz k. 78-79 akt, umowa zlecenia – w aktach szkody oraz k. 80-82 akt, umowa przelewu – w aktach szkody oraz k. 83 akt, potwierdzenie zapoznania się z treścią dokumentów oraz akceptacja likwidacji szkody w ramach usługi (...) – w aktach szkody oraz k. 77 akt, zeznania świadka L. P. – protokół skrócony rozprawy z dnia 07 grudnia 2018 roku – k. 86-87 (zapis obrazu i dźwięku 00:03:35-00:12:23), informacja o zasadach najmu i stawkach najmu – w aktach szkody oraz k. 84-85 akt, oświadczenie poszkodowanych – k. 16 akt

Poszkodowane L. P. i W. P. oddały uszkodzony pojazd marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) do naprawy i w dniu 09 października 2017 roku zawarły z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. umowę najmu pojazdu zastępczego marki V. (...). Strony ustaliły wysokość czynszu najmu na kwotę 307,50 złotych brutto za dobę przy najmie do 14 dni oraz na kwotę 282,90 złotych brutto za dobę – w przypadku najmu pojazdu przez okres powyżej 14 dni.

W tym samym dniu poszkodowane L. P. i W. P. zawarły z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. umowę o przelew wierzytelności z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego przysługującej im względem (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. w związku ze zdarzeniem z dnia 28 września 2017 roku zarejestrowanym pod numerem (...).

umowa najmu – k. 14 akt, załącznik numer 1 do umowy najmu – k. 17 akt, umowa cesji wierzytelności – k. 15 akt

W dniu 07 listopada 2017 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. wystawił na rzecz poszkodowanej L. P. z tytułu najmu pojazdu zastępczego fakturę numer (...) na kwotę 4 243,50 złotych brutto (za 15 dób najmu pojazdu zastępczego, według stawki w kwocie 230 złotych netto za dobę).

faktura – k. 13 akt

(...) spółka akcyjna z siedzibą w W. przyznał i wypłacił odszkodowanie z tytułu naprawy pojazdu, a także odszkodowanie z tytułu najmu pojazdu zastępczego w kwocie 98,40 złotych brutto (uznając jeden dzień najmu).

decyzja – k. 10 akt

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron, w zakresie w jakim nie były one kwestionowane przez stronę przeciwną. Sąd uwzględnił także powyżej wskazane dokumenty, albowiem ich autentyczność i wiarygodność nie była przez strony kwestionowana, wobec czego również Sąd nie znalazł podstaw do podważenia ich wartości i mocy dowodowej.

Ustalając stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd oparł się także, uznając je za wiarygodne i spójne, na zeznaniach świadka L. P., w szczególności w zakresie, w jakim świadek potwierdziła, że likwidację szkody przeprowadzał ubezpieczyciel ich pojazdu – (...) spółka akcyjna z siedzibą w W., a nie ubezpieczyciel sprawcy szkody, a także że otrzymała od ubezpieczyciela informację o możliwości najmu pojazdu zastępczego, co znajduje potwierdzenie w piśmie pozwanego skierowanym do poszkodowanych z dnia 02 października 2017 roku, a także w oświadczeniu samych poszkodowanych złożonym powodowi przy zawieraniu umowy najmu pojazdu zastępczego (k. 16 akt).

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 07 grudnia 2018 roku Sąd oddalił wniosek powoda o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego mając na uwadze, że wobec uznania przez Sąd braku legitymacji procesowej pozwanego (co zawsze skutkuje oddaleniem powództwa), o czym szerzej w poniższej części uzasadnienia, przeprowadzenie tego dowodu w niniejszej sprawie stało się zbędne.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwoty 3 247,20 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 08 grudnia 2017 roku do dnia zapłaty jako pozostałej kwoty odszkodowania z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego. Powód swoje roszczenie, jak wskazano w treści pozwu, wywodził ze zdarzenia z dnia 28 września 2017 roku, za które odpowiedzialność ponosił kierujący pojazdem posiadający ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych (OC) w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń – (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W. i z umowy przelewu wierzytelności z dnia 09 października 2017 roku.

W związku z treścią sprzeciwu od nakazu zapłaty i treścią zgłoszonej interwencji ubocznej, a także wobec ich niekwestionowania przez powoda, okolicznością niesporną było, że ubezpieczycielem – w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych (OC) – sprawcy szkody z dnia 28 września 2017 roku w pojeździe marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) było Towarzystwo (...) z siedzibą w W., a pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. likwidował tę szkodę jedynie w ramach tzw. likwidacji bezpośredniej.

Jak wynikało z treści umowy przelewu wierzytelności z dnia 09 października 2017 roku zawartej przez poszkodowane L. P. i W. C. – P. z powodem (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M., przedmiotem tej umowy był przelew wierzytelności z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego przysługującej im względem (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. w związku ze zdarzeniem z dnia 28 września 2017 roku zarejestrowanym przez ubezpieczyciela pod numerem (...).

Zważyć przy tym należy, że przedmiotem cesji pomiędzy poszkodowanymi a powodem mogła być tylko i wyłącznie wierzytelność przysługująca poszkodowanym przeciwko ubezpieczycielowi sprawcy szkody, a tym nie jest strona pozwana. Wskazanie zatem w umowie, że cedent – poszkodowane przelewają na rzecz powoda (cesjonariusza) wierzytelność wynikającą ze zdarzenia z dnia 28 września 2017 roku przysługującą im względem (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W., nie przeniosło tych praw na powoda, gdyż sprawca tego zdarzenia był ubezpieczony z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w innym niż wskazany w umowie zakładzie ubezpieczeń.

Nie ma wątpliwości, że z faktu, iż pozwany ubezpieczyciel podejmował na zlecenie poszkodowanego czynności w ramach bezpośredniej likwidacji szkody, nie wynika, że ponosi on względem powoda odpowiedzialność w takim samym zakresie, jak ubezpieczyciel w ramach umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Wskazać należy, że podstawą działań podejmowanych przez pozwanego (...) spółkę akcyjną z siedzibą w W. w ramach tzw. bezpośredniej likwidacji szkody był obowiązujący od dnia 01 stycznia 2016 roku przepis art. 4 ust. 10 ustawy z dnia 11 września 2015 roku o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracji (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 999 ze zmianami), zgodnie z którym zakład ubezpieczeń może – również na wniosek uprawnionego z umowy ubezpieczenia – podjąć się wykonania czynności ubezpieczeniowych związanych z ustalaniem przyczyn i okoliczności zdarzeń losowych, ustalaniem wysokości szkód oraz rozmiaru odszkodowań, a także ich wypłacenia – i to również w przypadku, gdy umowy te zawarte są z innym zakładem ubezpieczeń. Likwidacja szkody, tzw. bezpośrednia, polega na tym, że na podstawie umowy zlecenia zawartej z poszkodowanym zakład ubezpieczeń świadczy w istocie usługę polegającą na ustaleniu sprawcy określonej szkody komunikacyjnej, rozmiaru i wysokości tej szkody oraz wypłaca świadczenie równe temu, jaki przysługuje poszkodowanemu z polisy OC sprawcy. (...) tzw. bezpośredniej likwidacji szkody opiera się także na umowie między ubezpieczycielami, na mocy której zgadzają się oni na rozliczenie szkód spowodowanych przez sprawców ubezpieczonych w drugim zakładzie ubezpieczeń. Należy przy tym podzielić pogląd wyrażany powszechnie w orzecznictwie, że z momentem wypłaty bezspornej części odszkodowania stosunek zobowiązaniowy łączący poszkodowanego z ubezpieczycielem wynikający z zawartej umowy zlecenia w ramach bezpośredniej likwidacji szkody, wygasa. Natomiast w pozostałym zakresie, tj. w odniesieniu do dalszych roszczeń podnoszonych przez poszkodowanego, czy jego następcę prawnego – powoda (cesjonariusza), w związku z ich niezadowoleniem z wysokości przyznanego odszkodowania, pozostaje dochodzenie roszczenia wyłącznie przeciwko ubezpieczycielowi sprawcy zdarzenia. Ryzyko niezadowolenia ze sposobu ustalenia i wysokości odszkodowania obciąża poszkodowanego i podstawą dalszych roszczeń odszkodowawczych pozostaje umowa OC zawarta z pomiędzy sprawcą zdarzenia szkodzącego a jego ubezpieczycielem. Bezpośrednia likwidacja szkody nie legitymuje więc biernie zakładu ubezpieczeń, który takiej likwidacji na podstawie umowy zlecenia się podjął celem przyspieszenia procedury likwidacji szkody (tak Sąd Okręgowy w Łodzi w wyroku w sprawie o sygn. akt XIII Ga 658/18 oraz w wyroku w sprawie o sygn. akt XII Ga 200/18).

Umowa tzw. bezpośredniej likwidacji szkody nie ma zatem żadnego wpływu na ustalenie odpowiedzialności za zdarzenie drogowe. Przyjmuje się w orzecznictwie sądów powszechnych, w zasadzie jednolicie, że w przypadku bezpośredniej likwidacji szkody na podstawie umowy łączącej poszkodowanego z ubezpieczycielem, w dalszym ciągu zobowiązany do naprawienia szkody wobec poszkodowanego pozostaje sprawca kolizji (w ramach odpowiedzialności deliktowej) oraz jego ubezpieczyciel od odpowiedzialności cywilnej w ramach odpowiedzialności gwarancyjnej za szkodę (w niniejszej sprawie nie jest nim pozwany, lecz Towarzystwo (...) z siedzibą w W.), który jako jedyny posiada legitymację bierną w procesie opartym na podstawie prawnej z art. 805 k.c. i art. 822 k.c. (tak Sąd Okręgowy w Suwałkach w wyroku z dnia 15 października 2018 roku w sprawie o sygn. akt I Ca 374/18, Sąd Okręgowy

w Łomży w wyroku z dnia 03 listopada 2016 roku w sprawie o sygn. akt I Ca 340/16 oraz Sąd Okręgowy w Sieradzu w wyroku z dnia 25 stycznia 2017 roku w sprawie o sygn. akt I Ca 520/16).

Mając powyższe na względzie i uznając brak legitymacji procesowej pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W., Sąd na podstawie art. 805 k.c. w zw. z art. 822 k.c. stosowanych a contrario powództwo oddalił.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punktach II – IV wyroku na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c., tj. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. W oparciu o te przepisy Sąd zasądził od przegrywającego sprawę powoda na rzecz pozwanego oraz interwenienta ubocznego koszty procesu w kwocie odpowiednio 917 złotych (opłata skargowa od pełnomocnictwa – 17 złotych, koszty zastępstwa procesowego – 900 złotych) i 950 złotych (opłata skargowa od pełnomocnictwa – 17 złotych, koszty zastępstwa procesowego – 900 złotych, opłata sądowa od interwencji ubocznej – 33 złotych). Kosztami procesu w pozostałym zakresie Sąd obciążył powoda uznając je za uiszczone (punkt IV).

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 13 stycznia 2019 roku